

indlade mig paa en stor politisk Debat; men jeg troer, at det ærede Medlem for Aalborg havde megen Ret, naar han sagde, at vi skulde see hen til den hele Situation, og at, naar vi saae, hvorledes man organiserer Hærene paa andre Steder, vi da ogsaa ville følge med, og at, naar Stemningen paa andre Steder er saaledes, vi da ogsaa ville være med. Deri maae vistnok Alle være enige, at, naar Andre ruste sig til Tog af et eller andet Slags, saa maae ogsaa de, der ikke ville være en Bold for Binden, som ogsaa ville forsvare sig, være forberedte paa, saa godt eller saa daarligt de kunne det, at forsvare sig. Det forekommer mig, at selv et lille Land bør, saaledes som Situationen for Dieblisset er i Europa, være forberedt paa alle Eventualiteter, og jeg troer ogsaa, at Folkethingets og Lands-thingets Fleertal i god Samstemning med Nationen ville komme til at yde et stort Bidrag til Hæren og ville yde omtrent, hvad de i Aar have voteret at yde. Hvorledes vi saa end betragte vor Status, trænge vi til en extraordinair Skat; jeg troer, at det er det, som — saaledes som den ærede Ordsrører for Finantsudvalget fremhævede — har været Noget af det Væsentligste af det lange Arbejde, Finantsudvalget har gjort, at det har viist, hvor stor denne Skat skulde være. De to Millioner, som ere tilskudte af Activerne, ere ingenlunde nævnte paa Maa og Faa; de ere tagne netop af de Hensyn, der ere fremhævede af det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Sponned) og af flere Landsthingsmænd. Man har taget Hensyn til den Aversionssum, vi saae for Pensionerne, til det Bidrag, vi saae til Statsgjælden, og til de extraordinaire Udgifter til Geværer. Jeg har ansørt, men jeg gjentager det, Hensynene kunne have været noget forffjellige, men det er dem, der have ført mig til at stemme for et Bidrag af 2 Millioner. Der er ogsaa talt om den store Reservefond, og jeg mener, at, naar vi have faaet de 29 Millioner betalte, saa er det Tid at overveie, hvorledes vi ville stille dem over-

for vor Gjæld; men den nævrende Reservefond er ingenlunde saa overordentligt stor, hvilket ogsaa er anført af den sidste ærede Taler. Det viser sig af Finantsudvalgets Betænkning, at Reservefonden egentlig er 10 Millioner; det Andet er udestaaende Fordringer, som vi saae ind, og overfor det ærede Medlem for Aalborg, som gjorde gjældende, at vi om 10 Aar ville være af med store Byrder, med den 3 pCt. Gjæld, Byrden til Banken, Byrden til 5 pCt. Laanet af November 1864, maa jeg fremhæve, at i de sidste Aar, isjor og iaar bruge vi til Afbetaling paa Gjælden Noget af Reservefonden, og vi maae husse paa, som der blev fremhævet, at en væsentlig Deel af den Indkomst, som der er Tale om, bruge vi til Betalingen af den engelske Gjæld. Det er altsaa pianssynligt, at vi ikke maae tage de 10 Aar paa den ene Side, uden ogsaa at tage dem paa den anden Side. Jeg har fremhævet dette, fordi jeg hører til dem, der have god Tillid til vor finansielle Status, fordi jeg troer, at vi ere istand til at gjøre, hvad vor Pligt som Stat fordrer af os, uden at blive trykkede; men jeg troer paa den anden Side ikke, det er rigtigt at betragte det som Balance, at det hvert Aar gaaer lidt op paa den rette Side, jeg troer, vi skulle vedblive som tidligere at afbrage paa Statsgjælden og stadigt gaae den samme gode Vej med Finanterne, som vi ere gaaede, for at vedligeholde vor Credit. Jeg troer altsaa, at vi bør søge en ny Ressource, og jeg troer ubetinget, at den bør være en Indkomstskat; jeg troer og haaber, at vi aldrig maae slippe for den. Jeg har udtalt, at jeg ikke troer, at den skal afløse alle andre Skatter, men, som det er fremhævet af de Fleste, der have talt, den skal supplere de andre Skatter. Vi saae den nu til at supplere Mængden ved dette Aars Balance; kunne vi undvære et extraordinairt Tilskud, kunne vi nedsætte vore Skatter, saa haaber jeg, at det ikke bliver Indkomstskatten, der nedsættes, jeg vil snarere finde mig i, at den forhøies, naar der reformeres paa andre Steder. Man har